

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci navrhovatele: **nezl. A. B.**, zast. JUDr. Tomášem Nielsenem, advokátem se sídlem Kozí 916/5, Praha, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha, **za účasti**: I) nezl. A. T., II) nezl. E. T., III) nezl. J. S., IV) nezl. J. R., V) nezl. J. L., VI) nezl. M. L., VII) nezl. S. G. D., VIII) nezl. J. H., IX) nezl. V. S., X) nezl. M. S., XI) nezl. A. S. S., XII) nezl. D. C., XIII) nezl. D. C., XIV) nezl. O. B., XV) nezl. J. B., XVI) nezl. A. V., XVII) nezl. J. V., XVIII) nezl. J. V., XIX) nezl. J. Š., XX) nezl. D. Š., XXI) nezl. A. B., XXII) nezl. Š. B., XXIII) nezl. M. A. B., XXIV) nezl. J. S., XXV) nezl. N. S., XXVI) nezl. E. S., XXVII) nezl. A. D., XXVIII) nezl. P. F., XXIX) nezl. J. H., XXX) nezl. J. K., XXXI) nezl. L. K., XXXII) nezl. T. K., XXXIII) nezl. M. K., XXXIV) nezl. R. K., XXXV) nezl. V. K., XXXVI) nezl. J. K., XXXVII) nezl. E. K., XXXVIII) nezl. T., XXXIX) nezl. P. K., XL) nezl. J. L., XLI) nezl. M. M., XLII) nezl. K. M., XLIII) nezl. D. L., XLIV) nezl. H. R., XLV) nezl. A. P., XLVI) nezl. M. V., XLVII) nezl. J. V., XLVIII) M. V., všichni zast. JUDr. Tomášem Nielsenem, advokátem se sídlem Kozí 916/5, Praha, o návrhu na zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 6. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-3/MIN/KAN, ve znění pozdějších mimořádných opatření odpůrce ze dne 12. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-4/MIN/KAN, ze dne 19. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-5/MIN/KAN, ze dne 22. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-6/MIN/KAN, a ze dne 30. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-8/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Řízení o návrhu **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovateli **se vrací** soudní poplatek za návrh na zrušení opatření obecné povahy ve výši 5000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Tomáše Nielsena, advokáta se sídlem Kozí 916/5, Praha.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 6. 5. 2021 návrh na zrušení shora označeného opatření obecné povahy.

[2] S podáním návrhu na zrušení opatření obecné povahy je v souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 18 (podpoložka 2. b) sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je návrh na zrušení opatření obecné povahy zpoplatněn částkou 5000 Kč.

[3] Navrhovatel poplatek, který je splatný s podáním tohoto návrhu, nezaplatil. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 11. 5. 2021, č. j. 5 Ao 16/2021 - 15, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. Výjimečně stanovil k zaplacení soudního poplatku lhůtu pouze pětidenní, a to s ohledem na požadavek zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), aby o návrzích na zrušení opatření obecné povahy ve stavu pandemické pohotovosti rozhodl soud přednostně (§ 13 odst. 3 pandemického zákona).

[4] Ke zkrácení zákonné lhůty pro zaplacení soudního poplatku přitom přistoupil nikoli jako k pravidlu (ostatně takto k možnosti určení kratší lhůty přistupovat nelze, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51, č. 3734/2018 Sb. NSS), nýbrž jako k aplikaci zákonem stanovené výjimky, která je v této věci opodstatněná. Sám zákonodárce vyjádřil v § 13 odst. 3 pandemického zákona požadavek na rychlé vyřízení věci (viz výše). Povaha napadeného mimořádného opatření (které se týká povinnosti dětí, žáků a studentů podstupovat preventivní antigenní testování) s ohledem na okolnosti případu podle názoru Nejvyššího správního soudu využití této výjimky umožňovala a soud důvody pro její zkrácení vyložil již v samotném usnesení, kterým navrhovatele k zaplacení soudního poplatku vyzval. Nejednalo se přitom o natolik krátkou lhůtu, že by sama o sobě znemožňovala zaplacení soudního poplatku (k tomu srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2019, sp. zn. III. US 3165/19). Nelze proto říci, že by navrhovatel byl zbaven možnosti domáhat se ochrany svých veřejných subjektivních práv u nestranného soudu v důsledku stanovení kratší lhůty k zaplacení soudního poplatku.

[5] Dlužno také připomenout, že lhůta stanovená v usnesení č. j. 5 Ao 16/2021 - 15 je lhůtou dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je splatný již dnem jeho podání, viz § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, srov. také rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 3. 2014, č. j. 4 As 13/2014 - 15. Je přitom vlastní odpovědností každého poplatníka, že se soudní poplatek dostane do dispozice soudu řádně a včas, jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20, č. 193/2021 Sb., kterým zamítl návrh na zrušení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, a to právě ve slovech „*ke zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží*“, viz bod 43 citovaného nálezu.

[6] Navrhovatel byl v usnesení č. j. 5 Ao 16/2021 - 15 řádně poučen o tom, že k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Toto usnesení bylo zástupci navrhovatele doručeno do datové schránky dne 12. 5. 2021. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula v pondělí dne 17. 5. 2021.

[7] Dne 18. 5. 2021 byla na účet Nejvyššího správního soudu pod variabilním symbolem 1052601621 připsána platba ve výši 5000 Kč (viz záznam o složení založený na č. l. 32 spisu Nejvyššího správního soudu).

[8] Jak již bylo uvedeno výše, zákon o soudních poplatcích v § 9 odst. 1 stanoví, že k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Lhůta pro jeho zaplacení je tedy podle aktuální právní úpravy propadná. Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že soudní poplatek je zaplacen v den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu, je-li poplatek placen bezhotovostním převodem či poštovní poukázkou;

pokračování

viz výše citovaný rozsudek č. j. 8 Afs 37/2018 - 51. Takový výklad ostatně setrvale zastává též Ústavní soud – srov. např. výše citovaný nálezn sp. zn. Pl. ÚS 9/20, usnesení ze dne 11. 5. 2020, sp. zn. II. ÚS 4093/19, ze dne 3. 6. 2019, sp. zn. III. ÚS 1348/19, či ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. I. ÚS 1831/12. Výjimku představuje placení soudního poplatku v kolkových známkách; v těchto případech Ústavní soud v nálezu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 2535/18, dovodil, že „*pro zachování lhůty (k zaplacení soudního poplatku, pozn. Nejvyššího správního soudu) postačí předat kolkové známky k poštovní přepravě.*“

[9] V nyní posuzované věci tedy bylo nezbytné, aby (i) byl soudní poplatek, k jehož zaplacení byl navrhovatel vyzván, připsán na účet Nejvyššího správního soudu nejpozději dne 17. 5. 2021, příp. aby (ii) nejpozději dne 17. 5. 2021 předal navrhovatel kolkové známky k poštovní přepravě.

[10] Vzhledem k tomu, že navrhovatel zaplatil soudní poplatek až dne 18. 5. 2021 (tento den byla částka odpovídající soudnímu poplatku připsána na účet soudu), tedy po uplynutí lhůty stanovené v usnesení, kterým byl k jeho zaplacení vyzván, nebylo možné k zaplacení soudního poplatku přihlídnout. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o návrhu podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zastavit.

[11] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[12] Výrok o nákladech řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení (které v souladu s výzvou předsedy senátu vyvěšenou na úřední desce zdejšího soudu podle § 34 odst. 2 s. ř. s. včas oznámily, že budou uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení) vychází z § 60 odst. 5 s. ř. s.

[13] Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlídnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li již navrhovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měl být stále povinen. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že navrhovatel dne 18. 5. 2021 splnil již neexistující poplatkovou povinnost; tudíž nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, nýbrž bylo nezbytné vrátit zaplacený soudní poplatek podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích v plné výši (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018 - 16; či ze dne 10. 10. 2019, č. j. 5 Afs 263/2019 - 19).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 2. června 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu